

Prezidents Tomass S. Monsons

Atvēliet laiku Glābējam

Vēl vieni Ziemassvētki ir klāt, un līdz ar tiem drīz nāks arī jauns gads. Šķiet, ka vēl vakar mēs svinējām Glābēja dzimšanu un nospraudām sev mērķus.

Vai starp šiem mērķiem, kurus mēs apņēmāmies sasniegt šogad, bija arī mērķis — atvēlēt laiku savā dzīvē un telpu savā sirdī Glābējam? Neatkarīgi no tā, cik labi mums līdz šim ir klājies ar šo mērķu sasniegšanu, es esmu pārliecināts, ka mēs visi vēlamies labākus rezultātus. Ziemassvētku laiks ir vispiemērotākais laiks, lai pārskatītu un atjaunotu mūsu centienus.

Mūsu aizņemtajā dzīvē, kur par mūsu uzmanību sacenšas arvien vairāk lietu, ir būtiski, lai mēs apzināti un mērķtiecīgi censtos ieaicināt Kristu savā dzīvē un savās mājās. Un ir ļoti svarīgi, lai mēs, kā tie trīs gudrie vīri no austrumu zemes, nenovērstu savu uzmanību no Viņa zvaigznes un „nāktu pielūgt Viņu”.¹

Visā vēstures gaitā Jēzus vēstījums ir palicis nemainīgs. Pēterim un Andrejam Galilejas jūras krastos Viņš teica: „Nāciet Man līdzi.”² Filips saņēma aicinājumu: „Seko Man.”³ Levīts, kas sēdēja pie muitas būdas, saņēma norādījumu: „Nāc Man pakal.”⁴ Jūs un es, ja vien mēs ieklausīsimies, saņemsim to pašu aicinošo ielūgumu: „Sekojiet Man.”⁵

Šodien sekojot Viņa pēdās un sekojot Viņa piemēram, mums būs iespējas svētīt citu cilvēku dzīves. Jēzus aicina mūs dot no sevis: „Lūk, Tas Kungs pieprasa sirdi un labu gribu.”⁶

Vai ir kāds šajos Ziemassvētkos, kuram jums vajadzētu palīdzēt? Vai ir kāds, kas gaida jūsu apmeklējumu?

Pirms vairākiem gadiem es apmeklēju kādu vecu atraitni viņas mājās. Kamēr es tur sēdēju, pie durvīm atskanēja zvans. Pie durvīm stāvēja ļoti aizņemts un labi pazīstams ārsts. Viņu neviens nebija izsaucis, viņš vienkārši juta pamudinājumu apmeklēt pacienti, kura ir vientuļa.

Šajā Ziemassvētku laikā cilvēki, kas ir spiesti palikt savās mājās, no sirdis ilgojas pēc Ziemassvētku apmeklējuma. Kādos Ziemassvētkos, aprūpes centra apmeklējuma laikā, es sēdēju un sarunājos ar piecām pavecākām kundzēm, vecākai no viņām bija 101 gads. Šī kundze bija akla, tomēr viņa atpazīna manu balsi.

„Bīskap, šogad jūs atnācāt nedaudz vēlāk!” viņa teica. „Es jau domāju, ka jūs vairs neatnāksiet.”

Mēs kopā pavadījām brīnišķīgu laiku. Kāda paciente tomēr nepacietīgi raudzījās pa logu un atkārtoja atkal un atkal: „Es zinu, ka mans zēns šodien atnāks mani apciemot.” Un es prātoju, vai viņš tiešām atnāks, jo citos Ziemassvētkos viņš tā arī nebija atnācis.

Šogad vēl ir laiks, lai sniegtu palīdzīgu roku, mīlošu sirdi un labu gribu — citiem vārdiem sakot, vēl ir laiks, lai sekotu piemēram, kuru parādīja mūsu Glābējs, un kalpotu tā, kā Viņš vēlas, lai mēs kalpojam. Kalpojot Viņam, mēs nepalaidīsim garām savu iespēju, kā to senos laikos izdarīja iebraucamās vietas saimnieks,⁷ — atvēlēt Viņam laiku savā dzīvē un telpu savā sirdī.

Vai mēs spējam aptvert to iespaidīgo solījumu, ko ietver eņģeļa vēstījums, kurš tika dots ganiem, kas atradās laukā: „Es jums pasludinu lielu prieku. . . . jo jums šodien Pestītājs dzimis, . . . kas ir Kristus, Tas Kungs”⁸

Dāvinot Ziemassvētkos cits citam dāvanas, atcerēsimies, novērtēsim un pieņemsim šo dižāko no visām dāvanām — mūsu Glābēja un Pestītāja dāvanu, lai mums varētu būt mūžīgā dzīve.

„Jo kāds labums cilvēkam, ja viņam tiek dota dāvana, un viņš nepieņem šo dāvanu? Lūk, viņš nepriecājas par to, kas tiek dots viņam, nedz arī priecājas par to, kurš ir tās dāvanas devējs.”⁹

Sekosim Viņam, kalposim Viņam, godāsim Viņu un pieņemsim savā dzīvē Viņa dāvanas, lai mēs varētu, ar tēva Lehija vārdiem sakot, tikt „ieskaut[i] mūžīgi Viņa mīlestības rokās.”¹⁰

ATSAUCES

1. Mateja 2:2.
2. Mateja 4:19.
3. Jāņa 1:43.
4. Mateja 9:9.
5. Mācības un Derību 38:22.
6. Mācības un Derību 64:34.
7. Skat. Lūkas 2:7.
8. Lūkas 2:10–11.
9. Mācības un Derību 88:33.
10. 2. Nefija 1:15.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

Prezidents Monsons aicina mūs „apzināti un mērķtiecīgi censt[ies] ienest Kristu savā dzīvē un savās mājās”. Apsveriet iespēju kopā ar tiem, kurus jūs mācāt, apspriest to, kādā veidā viņi varētu personīgi un kā ģimene apzināti censties to īstenot. Jūs varētu apsvērt iespēju — lūgt viņiem iedomāties kādu konkrētu cilvēku vai ģimeni, kuru viņi varētu apmeklēt vai kuriem viņi varētu kalpot šajos Ziemassvētkos. „Šogad vēl ir laiks, lai sniegtu palīdzīgu roku, mīlošu sirdi un labo gribu.”

JAUNIEŠI

Veidi, kā kalpot Ziemassvētku laikā

Prezidents Monsons īpaši Ziemassvētkos velta laiku tam, lai apmeklētu vecos ļaudis un tos, kas atrodas aprūpes centros. Viņš ievēroja, ka daži no šiem cilvēkiem ir laimīgi, jo pie viņiem ir ieradušies apmeklētāji, kamēr citi tikai cer uz apmeklētājiem, kuri nekad neatnāk. Ir cilvēki, kas gaida kādu, — varbūt šajos Ziemassvētkos tu vari būt tas „kāds”.

Šeit ir saraksts tikai ar dažiem veidiem, kā jūs varat palīdzēt nodrošināt to, ka neviens šajos Ziemassvētkos nejūtas viens. Šo sarakstu jūs varat brīvi papildināt ar vēl citiem veidiem, kādos šajā Ziemassvētku laikā varētu piedāvāt draudzību cilvēkiem savā kopienā. „Vai ir kāds, kas gaida jūsu apmeklējumu?”

- Pagatavojiet Ziemassvētku kartiņas, kuras nosūtīt jūsu bīskapijas vai draudzes misionāriem un neprecētiem un vecākiem jūsu bīskapijas vai draudzes locekļiem.
- Piedāvājiet palīdzību vietējā sabiedriskajā organizācijā.
- Uzdāviniet saviem draugiem un kaimiņiem Mormona Grāmatu kā Ziemassvētku dāvanu.
- Apmeklējiet savas bīskapijas vecos ļaudis vai vecākus ģimenes locekļus.
- Pagatavojiet gardumus, ko aiznest saviem kaimiņiem.

BĒRNI

Seko Gaismai

Pēc tam, kad piedzima Jēzus, gudrie vīri no austrumu zemes atnesa Viņam dāvanas. Lai atrastu Jēzu, viņi sekoja jaunai, spožai zvaigznei debesīs. Kādas dāvanas jūs varētu pasniegt Jēzum šajos Ziemassvētkos?

Jēzus Kristus dievišķās īpašības: līdzjūtība un laipnība

Lūgšanu pilnas izstudējiet šo materiālu un centieties saprast, ar kurām vēstījuma daļām dalīties. Kā izpratne par Glābēja dievišķajām īpašībām vairo jūsu ticību Viņam un svētī tās māsas, par kurām gādājat, veicot apmeklējuma mācības pienākumu? Vairāk informācijas meklējiet: reliefsociety.lds.org.

Ticība, ģimene, palīdzība

Šis vēstījums ir daļa no apmeklējuma mācības vēstījumu sērijas, kurā raksturotas Glābēja dievišķās īpašības.

Svētajos Rakstos līdzjūtība „burtiski nozīmē — „ciest līdzī”. Tā arī nozīmē — izrādīt simpātijas, nožēlu un līdzjūtību pret citu.”¹

„Jēzus Kristus sniedza mums daudzus līdzjūtības pilnus rūpju piemērus,” teica prezidents Tomass S. Monsons. „Slimais vīrs pie Betzatas dīķa, sieviete, kas tika pieķerta laulības pārkāpšanā; sieviete pie Jēkaba akas; Jaira meitiņa, Lācars, Marijas un Martas brālis — katrs no šiem cilvēkiem ir līdzīgs ievainotajam uz Jērikas ceļa. Katram no viņiem bija nepieciešama palīdzība.

„Slimajam vīram pie Betzatas Jēzus teica: „Celies, ņem savu gultu un staigā!” Grēkojušai sievietei tika dots padoms: „Ej un negrēko vairs.” Lai palīdzētu tai, kas atnāca smelt ūdeni, Viņš sniedza ūdens avotu, „kas verd mūžīgai dzīvībai”. Jaira mirušajai meitiņai tika pavēlēts: „Meitiņ, Es tev saku, celies augšā!” Apglabātajam Lācaram tika pavēlēts: „Nāc ārā!”

Glābējs vienmēr ir izrādījis neierobežotas spējas just līdzī. . . . Atvērsim savas sirdis, lai Viņš — patiesās līdzjūtības dzīvais piemērs — varētu tajā ienākt.”²

Papildu Svētie Raksti

Psalmi 145:8; Caharijas 7:9; 1. Pētera 3:8; Mosijas 15:1, 9; 3. Nefija 17:5–7

No Svētajiem Rakstiem

Mēs ar vīru metāmies ceļos pie savas septiņpadsmit gadīgās meitas sāniem un lūdzāmies par viņas dzīvību,” teica Linda S. Rīvza, otrā padomniece Palīdzības biedrības vispārējā prezidijā. „Atbilde bija noliedzīga, taču mēs sapratām, ka . . . [Glābējs] jūt līdzī mūsu ciešanām.”³

„Viens no maniem mīļākajiem stāstiem par Glābēja dzīvi ir stāsts par Lācaru. Svētie Raksti vēsta, ka „Jēzus mīlēja Martu, viņas māsu [Mariju] un [viņu brāli] Lācaru.””⁴ Kad Lācars saslima, Jēzum tika sūtīta ziņa, bet, kad Viņš ieradās, Lācars jau bija miris. Marija steidzās pie Jēzus, metās pie Viņa kājām un

raudāja. Kad Jēzus redzēja Mariju raudam, Viņš „garā aizgrābts noskuma un . . . raudāja” (Jāņa 11:33, 35).

„Tas ir mūsu pienākums. Mums ir jāsajūt un jāsaņem pašam, un tad jāpalīdz visiem Debesu Tēva bērniem sajūt, saņemēt un zināt, ka mūsu Glābējs ir uzņēmies ne vien visus mūsu grēkus, bet arī mūsu sāpes, mūsu ciešanas un bēdas, lai Viņš varētu zināt, kā mēs jutāmies un kā mūs mierināt.”⁵

ATSAUCES

1. Svēto Rakstu ceļvedis, „Līdzjūtība”.
2. Tomass S. Monsons, „Līdzjūtības dāvana”, *Liahona*, 2007. g. mar., 4.–5., 8. lpp.
3. Linda S. Rīvza, „Tas Kungs nav jūs aizmirsis”, (vispārējās Palīdzības biedrības sanāksmes runa) *Liahona*, 2012. g. nov., 120. lpp.
4. Linda S. Rīvza, „Tas Kungs nav jūs aizmirsis”, 118. lpp.
5. Linda S. Rīvza, „Tas Kungs nav jūs aizmirsis”, 120. lpp.

Apdomājiet!

Kurš varētu tikt svētīts, pateicoties jūsu līdzjūtībai?